

2016:51**Interpellation av Joakim Larsson (M) om
Stockholms ökande låneskuld**

Dnr 107-975/2016

Den socialdemokratiskt ledda majoriteten bedriver sedan majoritetsskiftet en medvetet kortsiktig ekonomisk politik som av rent ideologiska skäl riskerar att urholka kommunkoncernens soliditet och försvaga dess finansiella ställning. Det är en direkt följd av Socialdemokraternas politik att kraftigt höja investeringstakten och samtidigt helt avhända sig intäkter från realisationsvinster.

I konjunkturärendet med planeringsförutsättningar för budget 2017 varnar stadsledningskontorets opolitiska tjänstemän för den ökande skuldsättningen av kommunkoncernen. Skulderna ligger på den högsta nivån på 15 år och väntas trefaldigas mellan 2014 och 2018. Fortsätter staden att låna i samma takt som nu kommer skulden 2018 motsvara 110 000 kronor per invånare, totalt 70 miljarder kronor.

Stadsledningskontoret konstaterar att vilken investeringstakt som är ekonomiskt hållbar inte bara beror på storleken på investeringsutgifterna, utan även på i vilken grad investeringarna finansieras med egna eller lånade medel. Utan försäljningsinkomster slår en hög investeringsvolym igenom i en skuldökning, ett scenario som troligen inte är hållbart över tid. Om försäljningsinkomsterna minskar och graden av lånefinansiering ökar (vilket nu är fallet till följd av Socialdemokraternas ekonomiska politik) kommer staden inte att kunna uppfylla kommunfullmäktiges långsiktiga målsättning om en soliditet på 34 procent.

I konjunkturärendet konstateras även att en allt större del av kommunkoncernens intäkter går till att finansiera kapitalkostnaderna och att den ökade skuldutvecklingen i förlängningen kan leda till att stadens kreditvärdighet försämras, vilket leder till ökade upplåningskostnader. En i hög takt ökande skuld medför också att staden behöver låna stora volymer på de finansiella marknaderna samt att kommunkoncernens utsatthet ökar.

Detta är en allvarlig utveckling, såväl för staden som för stockholmarna. En procents ränta på en skuld på 70 miljarder kronor motsvarar 700 miljoner kronor per år i ökade kostnader. Som jämförelse motsvarar det årslönerna för exempelvis 1 300 förskollärare eller 1 700 undersköterskor. 700 miljoner kronor motsvarar omkring 30 öre på den kommunala skattesatsen och är en summa som det inte finns några marginaler för i stadens finanser.

Jag vill därför ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd.

1. Delar du den oro som stadsledningskontoret ger uttryck för i konjunkturärendet?
2. Om du delar stadsledningskontorets oro, vad avser du då att göra för att möta denna utveckling, i form av konkreta åtgärder som minskar låneskuldens ökningstakt?
3. Om du inte delar den oro som uttrycks av stadens främsta ekonomiska expertis, på vilka sakliga grunder gör du då en annan bedömning?
4. Är du beredd att ompröva det ideologiskt grundade ställningstagandet att stoppa alla försäljningar för att minska den växande skuldbördan för kommande generationer stockholmare?
5. Om du inte vidtar åtgärder för att minska låneskuldens ökningstakt, när bedömer du att kommunfullmäktige åter kommer att behöva höja kommunkoncernens lånelimit från dess nuvarande nivå på 50 miljarder kronor?
6. Hur avser du att framöver finansiera de ökande kapitalkostnaderna och vilka marginaler anser du att staden har för kommande räntehöjningar?

Stockholm den 18 maj 2016

Joakim Larsson